

Gange have forlangt, og jeg skal derfor for mit Bedkommende ønske, at vi endnu i denne Samling, hvor langt den end er fremskreden, maatte kunne naa at faa dette Lovforslag op højet til Lov. At der her er Tale om store Værdier og Interesser, det er klart. Den ærede sidste Taler berørte det Spørgsmaal; jeg skal ogsaa ganske kort berøre det. Ærede Medlemmer ville bedst forstaa, hvor store Interesser og Kapitaler her er Tale om, naar de erindre, hvad den ærede sidste Taler udtalte, at der før 1842 her i Landet var 84 Apoteker, og at disse Apoteker ikke falde ind under den almindelige Regel, saaledes som de, der ere oprettede senere. Disse Apotekers Medicinomsætninger alene ere henved 3 Mill. Kr. om Aaret, og deres Værdi alene er meget stor, selv om vi blot tage de laveste Priser, de have været folgte for Til dato. Vi behøve jo blot at tage et Eksempel, som har været offentliggjort i Bladene i de sidste Dage; man ser da f. Eks., at Apoteket i Grenaa, som dog langt fra kan være et af de største Apoteker — hverken Byen eller Omegnen, kunne vi jo antage, er saa særdeles glimrende — koster op imod 250,000 Kr. — jeg tror, det var to hundrede og nogle og tredive tusinde; jeg husker ikke Tallet saa bestemt. Disse gamle Apoteker alene repræsentere en Værdi af 19,600,000 Kr., for ikke at tale om, hvilken Værdi alle de nyoprettede Apoteker have. Vi se altsaa, at der her er Tale om en Værdi af mange, mange Millioner. Derfor siger jeg: Naar vi have faaet dette Lovforslag frem her, er det en Begyndelse, om end kun en lille Begyndelse, til at komme ind i en bedre Skive og fornuftige Forhold paa dette Omraade. De have for længe sidenovre i Sverige begyndt lidt paa at faa denne Sag ordnet og paa at skaffe Penge til at kunne indløse disse uhyre Værdier med; og her er en Begyndelse, selv om det kun er en lille Begyndelse, og den hilser jeg med Glæde. Jeg kan ogsaa for mit Bedkommende slutte mig til den ærede sidste Talers Udtalelser, naar han anføder over § 2. Jeg antager, at den ærede Minister ikke kan have noget imod, at vi fik en Forandring i § 2. Naar der staar her i § 2, at det Beløb, som i Henhold til § 1 skal svares i Afgift, bestemmes i hvert enkelt Tilfælde efter Forhandling med det kongelige Sundhedskolle-

gium af Justitsministeren, forekommer det mig, at den højtærede Justitsminister maa indrømme, at det baade over for de bedkommende Apotekere og over for den Fond, som skal stables, vilde være heldigt, om vi havde bedre og fastere Regler at gaa efter. Ligeledes vil jeg hejstille til den ærede Minister det, der blev omtalt af den sidste ærede Taler, at vi fik paalagt de gamle Apotekere at føre Bøger. Jeg er rigtignok privat kommen til Kundskab om, at den Sammenligning, det ærede Medlem brugte med Røbmænd, ikke alveles kan bruges. Man har ikke saadan Lov til at gaa hen og se i vedkommende Folks Bøger, naar der ikke ligger andet for, saa maatte der være ekstraordinære Forhold, naar man skulde have Lov dertil. Men det forekommer rigtignok ogsaa mig, at det ærede Medlem har Ret i, at naar disse gamle Apotekere have en saa stor Forret gennem den Beskyttelse, de have, saa maatte det ogsaa af den Grund være tilladt for Autoriteterne, ikke for enhver som helst, der var nysgerrig, at kunne erkundige sig om, hvor stor Omsætningen virkelig var, for der igennem at faa et Støn over, hvad de virkelig vare værd, naar de skulde afløses. Det forekommer mig derfor, at denne Forbring nok kunde slås. For mit Bedkommende vil jeg anbefale Lovforslaget og ønske, at det maa blive fremmet saa hurtigt som muligt; med de antydede Ændringer tror jeg godt, at vi kunne være tjente med det som en lille Begyndelse. Jeg vil ikke give det ud for mere end det er, det er kun en lille Begyndelse, men i den rigtige Retning, og saa bør man virkelig tage den. Jeg maa for øvrigt betage den ærede sidste Taler noget af hans skønneste Haab paa det Omraade. Jeg kender saa godt hans Stilling, han har jo været Formand i det Udvalg, hvor vi have siddet flere Gange og behandlet Loven om et overordnet Sundhedsraad. Men naar det ærede Medlem siger, at han tror ikke, at Ministeren kommer frem ad den Vej med at faa et overordnet Sundhedsraad, saa skal han ikke være saa stift paa, at Ministeren ikke kommer noget frem ad den Vej, det vil sige, Ministeren har som en klog General flere end en Udgang. Det ærede Medlem ved jo, at der er visse suilde Dyr, der sørge for at have mere end en Udgang,